

© ΤΟ ΒΗΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2004
• ΤΕΥΧΟΣ 14
e-mail: life@doinet.gr

ΤΟ ΒΗΜΑ

Life

Μάρα Μεϊμαρίδη

Ξέρει να ρίχνει τα καρτά,
Ξέρει να γράφει και γι' αυτά,
δεν είναι δύσκολο
να καταλάβουμε γιατί τα βιβλιά
της πουλάνε σταν τρελά

Κάθριν Χέπμπορν
Η δική της περιουσία
βγήκε σε δημοπρασία
(«κτυπάτε» τώρα που γυρίζει,
τέτοια χολιγουντιανή¹
ευκαιρία δεν ξαναγυρίζει)

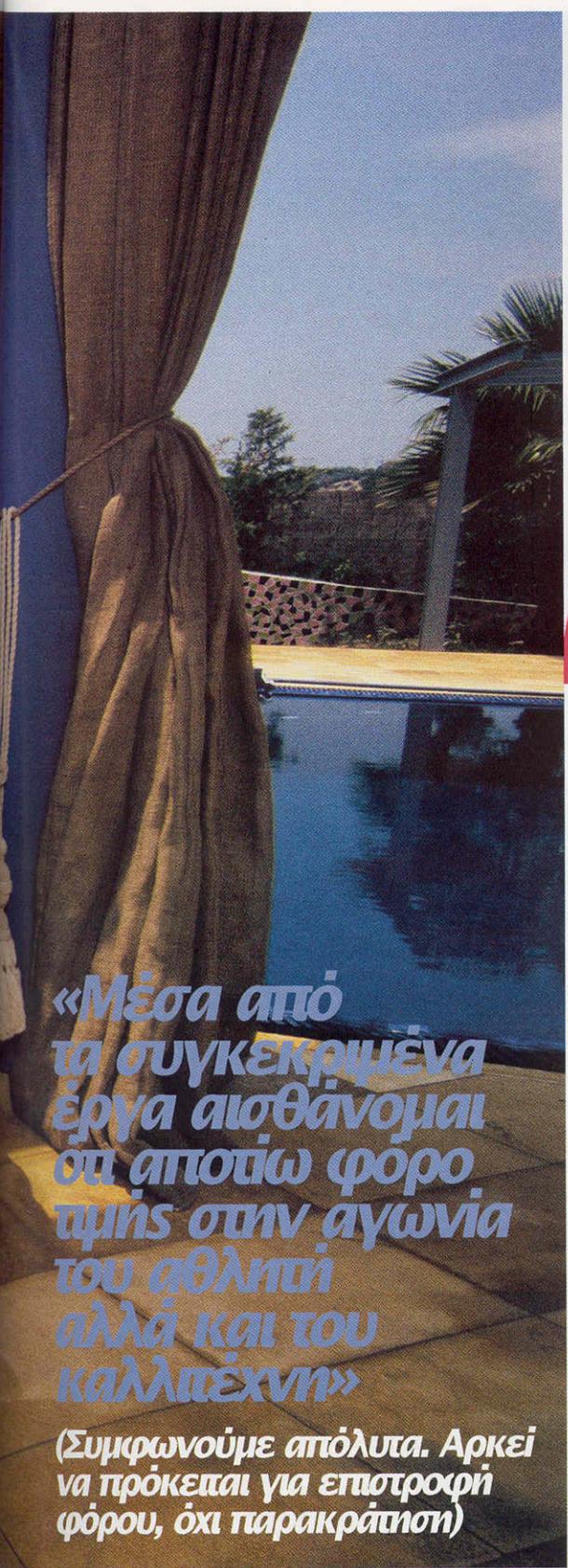
Άλκις Δαβίδ
Ελκυστικός
Ευκατάστατος
Ευρηματικός
(Τώρα καταλάβαρε
τι σημαίνει «ΖΕ»)

Τι κοινό έχει η διεθνής καλπέχνις με τους Αγώνες της Αθήνας;
(διαθέτουν και οι δύο πισίνα ολυμπιακών διαστάσεων)

Η Μίνα Παπαθεοδώρου-
Βαλυράκη
και ο στέλιος της,
Σάφης Βαλυράκης,
φωτογραφίζονται
για πρώτη φορά δίπλα
στην εντυπωσιακή
ποίνα του σπιτιού τους
στην Ερέτρια,
η κατασκευή
του οποίου
αλογοντρώθηκε πριν
από λίγο καιρό

**«Μέσα από
τα συγκεκριμένα
έργα αισθάνομαι
ότι απούσω φόρο
της στην αγωνία
του αθλητή
αλλά και του
καλλιτέχνη»**

**(Συμφωνούμε απόλυτα. Αρκεί
να πρόκειται για επιστροφή
φόρου, όχι παρακράτηση)**

«Η Ελλάδα μοιράζεται τις αξίες και τον πολιτισμό μέσα από τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004». Το επίσημο πρερόλογό Athens 2004 είναι εξ ολοκλήρου αφιερωμένο στα έργα της ζωγράφου Mivas Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη, όπως επίσης και η εντυπωσιακή αρίστα για τη λαμπαδηδρομία που είναι αναρτημένη από την έναρξη των Αγώνων στο Ολυμπιακό Στάδιο. Τα έργα της κυρίας Βαλυράκη, η οποία έχει βραβευτεί από την Ακαδημία των Σπορ των ΗΠΑ ως «Πλαγκόμοιος καλλιτέχνης των Σπορ για το 2002», είναι βασισμένα στην πολύχρονη έρευνα και μελέτη της κίνησης του ανθρωπίνου σώματος.

«Μέσα από τα συγκεκριμένα έργα αισθάνομαι ότι αποτιμώ φόρο της στην αγωνία των αθλητών αλλά και του καλλιτέχνη, μα και αισθάνομαι ότι κάποιοι δρόμοι τους είναι παράλληλοι – να ξεπεράσουν τον εαυτό τους και να σπάσουν τα όρια ανοιχοντας τον δρόμο προς την ελευθερία» υποστηρίζει η ζωγράφος.

Ξεφυλλίζουμε μαζί την πολυτελή έκδοση του πμερολογίου σε έντονα μπλε, πράσινα και φούξια χρώματα, με το σήμα της «Αθήνα 2004» στην άκρη αριστερά και στο κέντρο, ένα έργο αφιερωμένο στην υπερπροσπάθεια νεαρής αθλήτριας να περάσει πάνω από το εμπόδιο και να κόψει πρώτη το νήμα.

Παραπτώ την ένταση στο πρόσωπο της αθλήτριας, την αγωνία της, την προσπλώση της στην επίτευξη του μεγάλου της στόχου. Νομίζεις μέσα από αυτό το πανέμορφο έργο ότι μοιράζεσαι μαζί της τις φιλοδοξίες, τα όνειρα, τους κρυψούς της πόθους. Στη σελίδα του Iανουαρίου, άνδρες αθλητές του στίβου πλησιάζουν το φίνις, ένας τενίστας με πορτοκαλιά ενδύμασια και τη ρακέτα υψωμένη «μονοπώλει» του Φεβρουαρίου, ακολουθούν τα αθλήματα του ποδοσφαίρου, της ποδολασίας, της κολύμβησης, της ρυθμικής γυμναστικής, της τοξοβολίας, του πόλο, της σφαιροβολίας, του μπάσκετ κ.ά. Κάθε σελίδα και ένα άθλημα, κάθε σελίδα και μια μελέτη στην παλλόμενη φιγούρα του αθλητή την ώρα του αγώνα.

«Τα έργα, που βλέπετε στις σελίδες του πμερολογίου, δεν έγιναν τώρα, προϋπήρχαν, άλλωστε τα περισσότερα από αυτά ανήκουν στην αντίληψη του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού τονίζει η διακεκριμένη καλλιτέχνης. «Η εκδοτική εταιρεία Toubis της ΟΕ «Αθήνα 2004» μετά από συνεννόηση με το άθλημα και τον μήνα για την υλοποίηση των συλλεκτικού πμερολογίου καθώς και των μεταχειρισμών και αφιούν».

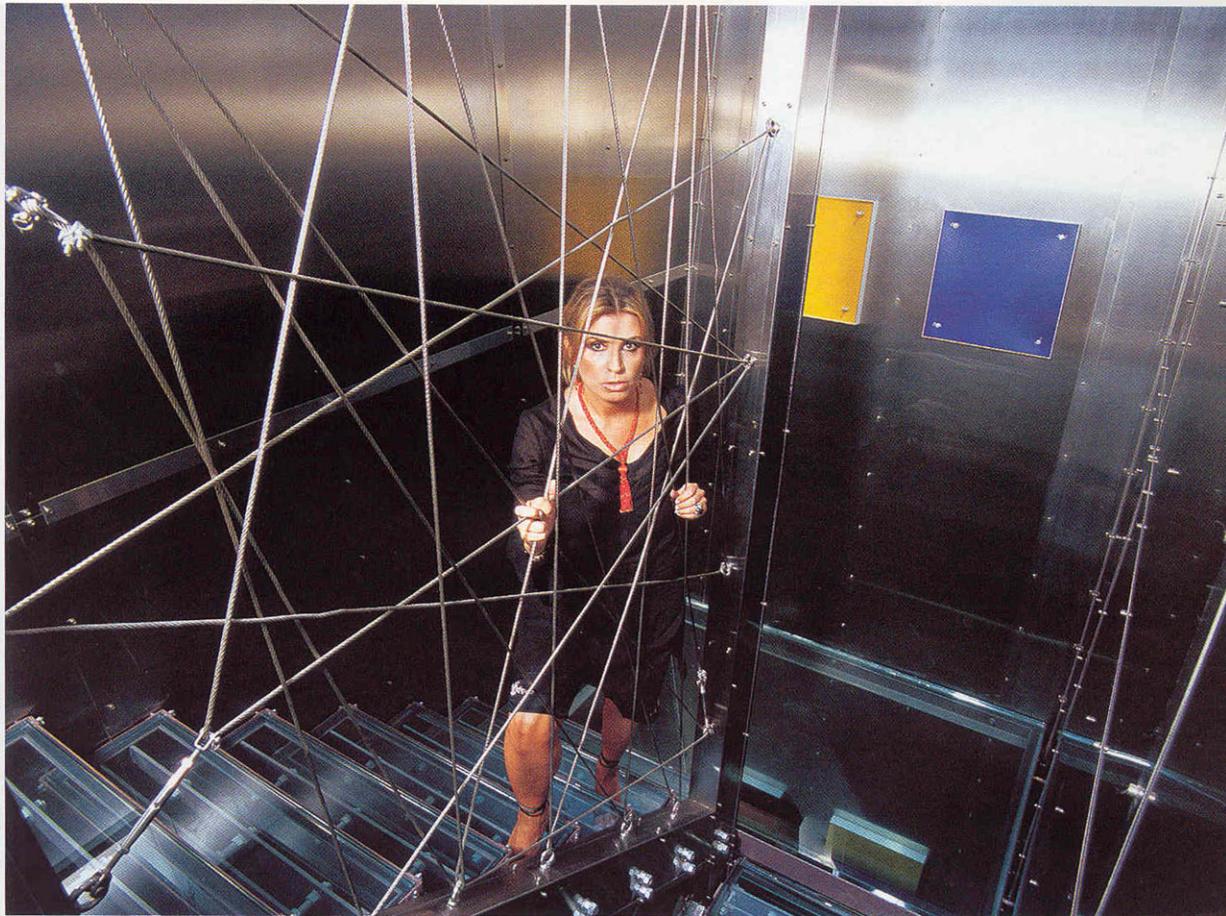
Η επίσημη, εικαστική αφίσα των Αγώνων με την απεικόνιση της λαμπαδηδρομίας έκλεψε την παράσταση στο Ολυμπιακό Στάδιο κατά την τελετή έναρξης. Φόντο γαλάζιο, έντονο, ένα κορίτσι τυμένο στα μπλε παραδίδει σ' ένα άλλο στα λευκά και γαλάζια, τη δάδα με τη Φλόγα. Στο κάτω μέρος αναγρά-

βρουμ βρουμ

«Ο αδελφός μου
εμπνεύστικε αυτό
το στίλ από την
προσωπικότητά μου
όπως ο ίδιος
μου εκμυστηρεύτικε»

(το φαντάζεστε να μπαίνετε
σε ένα στίλ και να αναρωτίεστε
«βρε ποιον μου θυμίζει,
ποιόν μου θυμίζει;»)

φεται «Αγώνες της 28ης Ολυμπιάδας». Αυτό επαναλαμβάνεται στα αγγλικά και γαλλικά. «Ξέρετε, εγώ φρόντισα και για τα μοτί που υπάρχουν σε πηγερολόγια, αφίσες, μεταξοτυπies. Μιλούν για τις αξίες και τον πολιτισμό μας. Η Ελλάδα είναι μια χώρα που πρέπει κατά την άποψή μου να διαφημίσει, να βγάλει προς τα έξω ακριβώς αυτά. Τον πολιτισμό της, τη μακρόχρονη ιστορία της, τις αξίες που εμφύτευουν οι αρχαίοι μας πρόγονοι στις νεότερες γενιές, όλα εκείνα για τα οποία εμείς πρέπει να αισθανόμαστε υπερήφανοι!» τονίζει.

Κάθεται σε μια άνετη πολυθρόνα κοντά στην... ολυμπιακών διαστάσεων ποίνα του εξοχικού της στην Ερέτρια.

Η οικογένεια Βαλυράκη «εγκαταστάθηκε» από τις αρχές του καλοκαιριού στο καινούργιο της σπίτι, στην περιοχή της Εύβοιας, δύο μόλις ώρες απόσταση από την Αθήνα. «Εδώ είναι το πουχαστήριό μας. Νιώθουμε ότι βριούμαστε μακριά από τον κόσμο αν και στην πραγματικότητα είμαστε τόσο κοντά στην πρωτεύουσα. Απολαμβάνουμε τη φύση, κάνουμε τα μπάνια μας, χαιρόμαστε τα πάντα σαν μικρά παιδιά υποστηρίζει τη κυρία Βαλυράκη. Σε αυτό φαίνεται να συμφωνεί απόλυτα ο σύζυγος της κ. Στήφης Βαλυράκης, πρόων υπουργός Δημόσιας Τάξης επί κυβερνήσεων ΠαΣοΚ, ο οποίος προστίθεται στη συντροφιά μας. «Ερχόμασταν εδώ από την εποχή ακόμη που τα παιδιά μας ήταν μικρά» λέει ο κ. Βαλυράκης. «Στιγά σιγά άρχισε να ωρμάζει μέσα μας η σκέψη για τη δημιουργία ενός σπιτιού στην περιοχή. Χρειάστηκε χρόνος και αρκετή προσπάθεια, το απο-

τέλεομα όμως νομίζω ότι μας δικαιώσει. Χαιρόμαστε τις διακοπές μας εδώ και δεν αλλάζουμε την Ερέτρια με κανένα άλλο μέρος στην Ελλάδα» συμπληρώνει.

To σπίτι, που τελείωσε μόλις πριν από λίγο καιρό και άνοιξε τις πόρτες του για πρώτη φορά στο «BHMAlife», κατασκευάστηκε από τον αδελφό της ζωγράφου, τον γνωστό αρχιτέκτονα Θανάση Παπαθεοδώρου. Παραπόρ την εξωτερική και εσωτερική όψη του κτιρίου, όπου το εμφανές μπετό, το κρύσταλλο και το σίδερο παίζουν τον κυριαρχο ρόλο. Αυτά άλλωστε είναι τα χαρακτηριστικά της δουλειάς του κυρίου Παπαθεοδώρου.

Μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζουν επίσης οι εσωτερικές κατασκευές που συνδέουν τον εσωτερικό με τον εξωτερικό χώρο. «Ο αδελφός μου εμπνέυστηκε το σπίτι αυτό από την προσωπικότητά μου, όπως ο ίδιος μου εκμιστηρεύτηκε» λέει και χαρογελάει ευτυχισμένη η γονευτική οικοδέσποινα. «Οι δικές μου παρεμβάσεις ήταν ελάχιστες, γιατί πρόκειται για έργο το οποίο ταυτίζεται σύντομα με τις δικές μου ιδέες, γούστο, επιθυμίες. Τα έργα του Θανάση άλλωστε είναι πάντα επιβλητικά, καθα και χαρακτηρίζει post modern. Ο αδελφός μου έχει την ικανότητα να... απολαύει κατά κάποιο τρόπο τους ίδιοκτήτες, να τους οδηγεί στα δικά του αρχιτεκτονικά μονοπάτια, πραγματοποιώντας πραγματικά πρωτοποριακές κατασκευές! Το συγκεκριμένο σπίτι, νομίζω, ότι αποτελεί την προσωποποίηση των χαρακτήρα μου. Οι «εκρόξεις» στα στοιχεία του και στα φέροντα και στα φερόμενα, όπως η σκάλα από μασίφ, σίδερο, βίδες, συρματό-

Τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό (επάνω) του κτιρίου, το κρύσταλλο και το μπετόν παιζουν κυριαρχο ρόλο.
Την κατασκευή του ανέλαβε ο αδερφός της κυρίας Βαλυράκη, ο γνωστός αρχιτέκτονας Θανάσης Παπαθεοδώρου εμπνευσμένος, όπως η ίδια μας εκμιστηρεύτηκε, από την προσωπικότητά της

σοκινά και πολύ παχύ κρύσταλλο στα σκαλιά με τα ελάσματα που σε εκταξέουν».

Δοκιμάζουμε κι εμείς να ανέβουμε από την εκπληκτική πράγματι αυτήν σκάλα που ενώνει το ισόγειο με τον πάνω όροφο, στις κρεβατοκάμαρες. Αισθάνεσαι ότι αιωρείσαι, ότι ταξιδεύεις αν και έχεις απόλυτα μέσα σου το αισθήμα της ασφάλειας. Το δωμάτιο του ζεύγους Βαλυράκη σε τόνους λευκού, γκρι, μαύρου και μπορντό, με ένα μεγάλο κρεβάτι στην μέση και καθρέφτες απέναντι φέρει τη σφραγίδα του υψηλού γούστου. Λίγο πιο μέσα η γκαρνταρόμπτα της οικοδέσποινας γεμάτη με εκρηκτικά χρωματικά σύνολα των Dolce & Gabbana Dior, Cavalli – αγαπημένου της designer – αλλά και κλασικά κοστούμια του Armani. Δεκάδες κουτιά με παπούτσια της Prada, της Gucci, του Manolo Blahnik. Στην τουαλέτα της... χιλιάδες βελούδινα και σατέν κουτάκια με κοσμήματα, αληθινά έργα τέχνης.

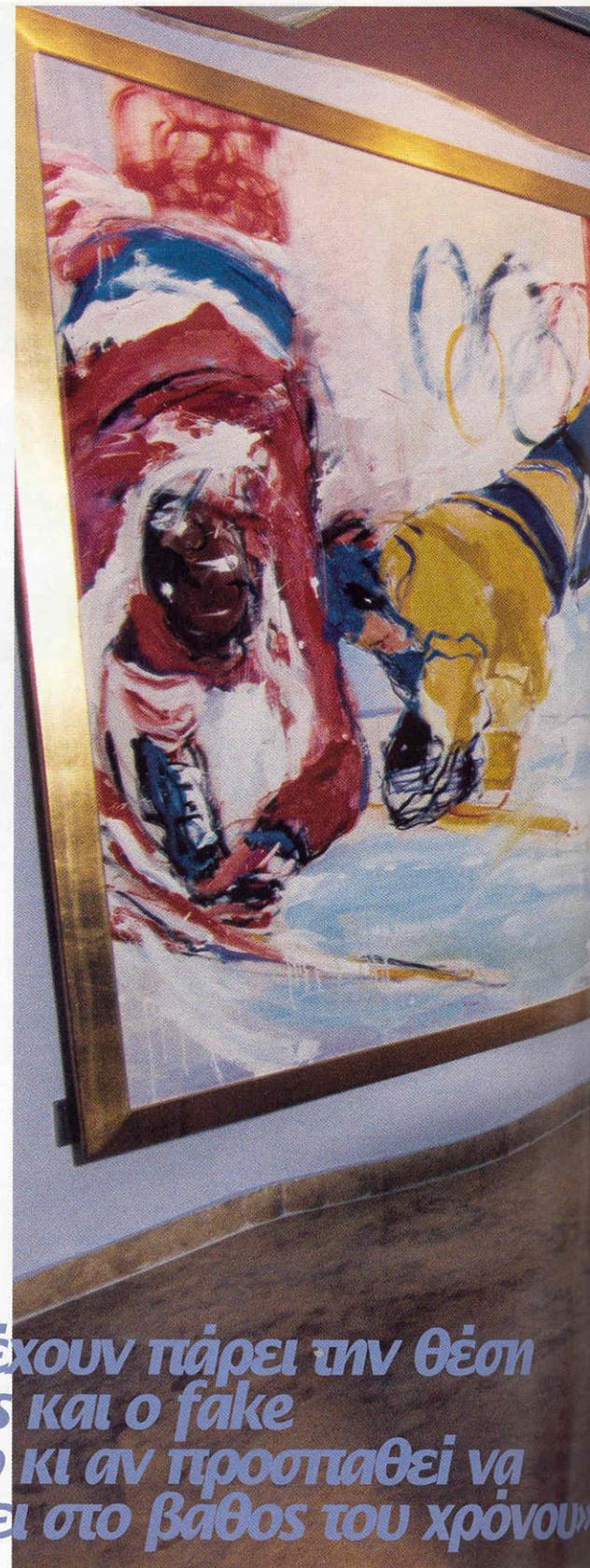
«Λατρεύω τα ωραία ρούχα και κομψά αξεσουάρ. Τρέφω ιδιαίτερη επίσης αδυναμία στα κοσμήματα και πολλές φορές φέρνω εγώ η ίδια τις πέτρες από το εξωτερικό για να μου κατασκευάσουν κάποια πολύ ιδιαίτερα κομμάτια» λέει. «Η σχέση μου με τη μόδα ήταν πάντα πολύ καλή, για τον λόγο αυτό δέχθηκα με χαρά την πρόταση των καταστημάτων "Καρούζος" για συνεργασία μαζί τους και με αφορμή την Ολυμπιάδα. Με την ευκαιρία των Αγώνων λοιπόν και της ανακαίνισης του κεντρικού τους καταστήματος στην οδό Κανάρη, έγινε ένας πρωτότυπος και επικαιρός ουνδάνασμός τέχνης και ρούχων με την υπογραφή παγκόσμιας εμβέλειας συνομάτων όπως Valentino, Prada, Fendi κτλ. Ετοι οι βιτρίνες τους με τα έργα μου στο κέντρο και αντιπροσωπευτικά κομμάτια της χειμερινής κολεξίον είναι κάτι μεταξύ art gallery και haute couture στο κέντρο της Αθήνας» τονίζει. «Το ίδιο ακριβώς είχε συμβεί στο κατάστημα του Giorgio Armani στην Madisson Avenue της Νέας Υόρκης, μερικά χρόνια πριν. Τις βιτρίνες τότε συνέθεταν έργα διάσημων αμερικανών ζωγράφων και τα always classic υπέροχα ρούχα της κολεξίον του».

Εργά της Mivas βρίσκονται επίσης στα ολυμπιακά γραμματόσημα, η επίσημη παρουσίαση των οποίων έγινε πριν από λίγες μέρες στο Ολυμπιακό Στάδιο «κλείνοντας» έτοι τη σημαντικότατη συμβολή της στους Ολυμπιακούς της Αθήνας.

Η ζωγράφος, η οποία φοίτησε στην Σχολή Καλών Τεχνών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με καθηγητή τον μεγάλο μας Γιάννη Μόραλη, έχει μια εντυπωσιακή παρουσία σε διεθνή μουσεία και galleries μέσα από το εικαστικό της έργο.

Πίνακες της κ. Παπαθεοδώρου-Βαλυράκη υπάρχουν στην Πινακοθήκη Αθηνών, στο Αμερικανικό Εθνικό Μουσείο Γυναικών Καλλιτεχνών της Washington, στην Εθνική Τράπεζα, στο Ολυμπιακό

«Οι εύκολες λύσεις έχουν πάρει την θέση της σοβαρής έρευνας και o fake προβληματισμός όσο κι αν προσπαθεί να επιβληθεί δεν αντέχει στο βάθος του χρόνου»

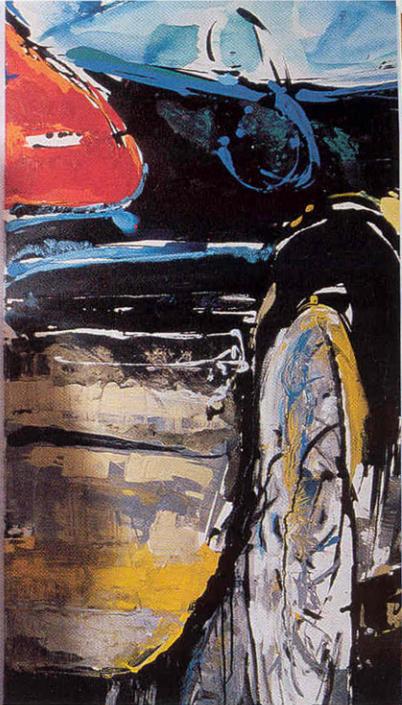
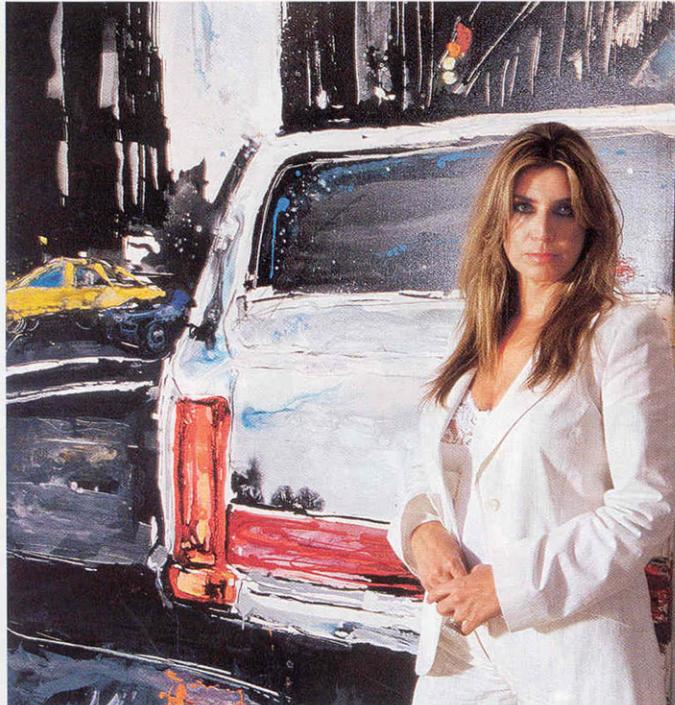

Το «κουκούλιό»
της κυρίας Βαλυράκη,
όπως η ίδια το αποκαλεί,
έντα γεμάτο
από ψυχραρικούς της
γιγάκες. Εδώ
την βλέπουμε
να αναπαύεται στον
υπέροχο καναπέ της

Βρουμ βρουμ

Μουσείο της Λοζάννης, στο Μουσείο της Βαρκελόνης, στο κτίριο του ΟΗΕ στη Νέα Υόρκη, στο Μουσείο Automobili Lamborghini στην Ιταλία, στο Μουσείο Jean Toit στη Γαλλία καθώς και στις εταιρείες Fiat, Mercedes, Ferrari κ.ά.

«Οσον αφορά την ενότητα αυτοκινήτα-φόρμουλες και τις πόλεις που κινούνται αντί, όπως οι λεωφόροι της Νέας Υόρκης η θεωρώ ένα άλλο σπουδαίο κεφάλαιο της καριέρας μου» λέει η κ. Βαλυράκη. «Ήταν πολύ σημαντικό γεγονός, η συνεργασία μου με την Automobili Lamborghini στην Ιταλία, στην Sant Agata της Μπολόνια, όπου μου ανατέθηκε η κατασκευή των μνημειώδους για την εταιρεία έργων: «Ιστορία της Lamborghini-35 χρόνια», ένα έργο 18 τ.μ. το οποίο αναρτήθηκε στο εργοστάσιο και κοσμεί μόνιμα την είσοδο του».

Μπτέρα δύο παιδιών του Γιάννη και του Αλέξη, 19 και 18 ετών αντίστοιχα, πολυάσχολη, πετυχμένη, προσπαθεί να «ζεκλέψει» λίγο χρόνο και να ταξιδέψει σε πόλεις-κέντρα της παγκόσμιας τέχνης, περισσότερο για ενημέρωση και λιγότερο για

αναψυχή...

«Τα ταξίδια στάθηκαν πάντα ερέθισμα και πηγή έμπνευσης στην ζωή μου» υποστρέφεται. «Θεωρώ τη Φλωρεντία, την πόλη των μεταπτυχιακών μου σπουδών, δεύτερη πατρίδα μου. Συνεχίζω όμως να λέω ότι η Νέα Υόρκη είναι η Μπτρόπολη των τεχνών, πρότοντα αυτή, μακράν την Λονδίνον και τον Παρισιό. Στην Ιταλία αντίθετα κυριαρχόει είναι περισσότερο το design. Πιοτεύω ότι διανύουμε μια περίοδο ύφεσης (decadance), κρίσις στις τέχνες τόσο στις εικαστικές όσο και εντύπερα. Οι εύκολες λύσεις έχουν πάρει τη θέση της σοβαρής έρευνας και ο fake – ο φεύγος δήθεν – προβληματισμός όσο κι αν προσπαθεί να επιβληθεί δεν αντέχει στο βάθος του χρόνου. Βλέπω λοιπόν μια επαναφορά και στην τέχνη του τελάρου, της εμπνευμένης γλυπτικής και των σπουδαίων κατασκευών. Σίγουρα υπάρχουν μεγάλοι καλλιτέχνες οι οποίοι ξεχωρίζουν μέσα από το έργο τους. Θεωρώ κορυφαίους της εποχής μας τους Anselm Kiefer, Frank Stella, Mimmo Paladino Arman, Gianni Mòrali, Gianni Kováčik και Lázaro Láméra». □

**Η βραβευμένη
ζωγράφος ποζάρει
με υπερφάνεια
μπροστά από ένα
δημιουργημά της**

**Αριστερά: Ο κύριος
και η κυρία Βαλυράκη
στην είσοδο
του σπιτιού τους**

«Θεωρώ τη Φλωρεντία, την πόλη των μεταπτυχιακών μου σπουδών, δεύτερη πατρίδα μου. Συνεχίζω όμως να λέω ότι η Νέα Υόρκη είναι η Μπτρόπολη των τεχνών

*(Και η Αθήνα μας; Τι γνώμη να σχηματίσουμε για την Αθήνα μας;
Η αγωνία μας παρατείνεται ως το επόμενο τεύχος)*